ఓం శ్రీసాయిరాం

శ్రీసాయి సుదర్శనగీత

సృష్టి పటలం

ఓం శ్రీ పరమాత్మనే నమః

సాయి శివహరి ఓం

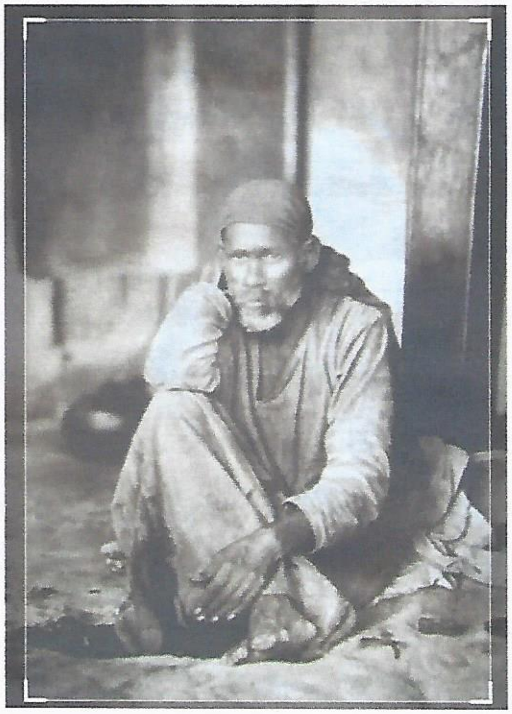

చతుర్ధ అధ్యాయము — జ్ఞాన యోగము

(1) (17-09; పందొమ్మిదవ రోజు)

1.	కలడు కలడో లేడో కన నేడ్తువేల ధనమంత వెచ్చింప కన్పింతునా నేను భక్తితో తలవంగ భగవంతుడై రానా సిద్ధపురుషుడ నే సాయినాథుండ....!
2.	కాదందునా నేను ఆర్తితో పిలవంగ లేనంటినా నేను ఎందులో వెదకినా వెదికినన్ దొరకనా, పిల్చినన్ పలుకనా కనిచూడు, అనిచూడు కన్పింతునో లేనో ....!
3.	నీ అంతరంగాన నిత్యంబు నిలువనా ..కృష్ణపరమాత్ముండ పండరీనాథుండ దత్తదేవుండ విప్రనారాయణుండ.. రాముండనై గాతు ఈశుండనై బ్రోతు....!
4.	అగ్నిలో నేనే ఆకాశమున నేనే.. భవ్యుండ, నవ్యుండ, పాలకుడ, పోషకుడ, కర్మను, కర్తను, హర్తను నేను.. నారాయణుండనై నడిపింతు నేను....!

5.	కాలంబునై నేను కబళింతు నేను.. ధర్మంబునై నేను నడిపింతు నేను వేదాలలో నేను, వాదాలలో నేను, ఉపనిషత్తులలో నేను....!
6.	ఉగ్రుండనై నేను, ఉర్వి నూపేను రక్షింతు, భక్షింతు, శిక్షింతు నేను నాదు లీలల నరయ ముక్కంటినైన నారాయణుండనై బ్రోతు నన్నరయలేవా....!
7.	నా మనసు నీదైన నీ మనసు నాదే ! అంతర్యామినై, ఆర్తత్రాణ ఆర్తితో పిలువ తండ్రినై గాతు, తల్లినై బ్రోతు సర్వకాలాలలో సర్వేశుడై నిలుతు.. నన్నరయంగ లేవ శాంతి ప్రియుండ సాయినాథుండ....!
8.	నగుము నగుము నగవేల ననుగాంచి..అది, ఇది లేదని ఏడ్చెదవేల... ? నీ బ్రతుకు నడిపింప రథ చోదకుండ..బ్రతుకు కళ్ళెములు నాకిచ్చి త్రుళ్ళింతపడుడీ....!
9.	ఎవరికి ఏది ప్రాప్తమో ఏదెంత ప్రాప్తమో.. అంతంత నీకిత్తు నది నీకు ప్రాప్తి పాపమై పండినా ఖర్మమై నిండినా..నీ వ్రాతు నున్నదే, నా చేత గాదు....!
10.	రోగులను, భోగులను, అన్నార్తులను.. నేను సమాదరుండనై సహోదరుండనై తన్మయపరచి యోగులను సేతు....!
11.	కులము లేదు నాకు, మతము లేదు నాకు, మన్నించమని చేరు, మనకు మర్యాద లేదు దర్శించు భక్తునిగా దత్తాత్రేయుండగా..మన్నింపుమని వేడు మారుతిగా దోతు....!
12.	నర్తింతు నీవు గోర నటరాజునై నిలుతు.. రక్షింపుమని గోర లక్ష్మీనారాయణుండనై నీ భావమేమున్న ఆ రూపాల ధరియింతు.. అన్యుడనుగాను అభయహస్తుడను నేను....!
13.	సిరుల జల్లెడివాని శ్రీశిరిడి వాసుండనై, ముక్కోటి దేవతల మొక్కున్న గాని నీ ముందు నిల్చేటి మీ దైవంబునే గాని సంగీతమున, సాగరమున, కావ్యంబులో, లలితకళా సరస్వతినై పల్కింతునా పరవశింప పాడింతు నే పాట నీ నోట నా పాట ...!

(2) (18-09; ఇరవైవ రోజు)

14.	సుద్దులు చెప్పితినని చిరచిర లాడక నీ బుద్దిన్ మార్చు సదుద్దేశమే తట్టల్, బుట్టల్, కానుకలు, కాసులు, నేనే నాడు ఆశింప - ప్రేమతో నొక్క తులసీదళము అర్పణచేసిన నిను కాపాడక పోనే, సారె, సారెకు మాటలేల - సద్గురు సాయినాథుని కను....!
15.	నీ పిడికెడు హృదయంబున పిలువ.. నే నిల్తు, ఇసుమంత చోటిచ్చినన్ నీ జీవితమంత ఆ చంద్ర తారార్కమై నిలువ బోధింతును గదే, సుంతయినన్ నా చెంత చేరి చింత బాపుమా....!
16.	తల్లిదండ్రులు నీపై అలిగిన అలుగుదురు గాక .. బందు బాంధవుల్ మిత్రుల్ నిను ఎకసక్కెములు ఆడిన ఆడుదురు గాక ..! భగవంతుడైనన్ నీ బ్రతుకును కని ఈర్ష్య చెందిన చెందుగాక సాయీశు సద్గురువును నమ్మిన నీ బ్రతుకు చక్కదిద్దడే...!

17.	గురుబ్రహ్మా, గురుదేవో మహేశ్వరః మంత్ర జపమే నిలుపగ గునగున నడచిన నీ చెవుల చెప్పంగ లేదే ఒప్పుగ విన్న మరి క్రొత్తగా నే చెప్పనేల....!
18.	భగవంతు డలిగినన్ భయము తీర్ప సద్గురు వుండు, సద్గురువు మాటలు మరి చెవిని పెట్టుకున్న నిను కాపాడ ఏ దేవుడొచ్చునయ్యా...? ఇసుమంత విను ఇది సాయీశు బోధ ....!
19.	పుట్టిననాడే నీ వెచట నుండి వచ్చితివో తా గట్టిగ పట్టు బట్టినా పట్టునా నీకు ఈ అధోగతి ఔరా...! నిను రక్షింప నెవడు వచ్చు....!
20.	నీ వచ్చిన దేడనుండి, పోవుట ఎచట..ఈ మధ్యన బ్రతుకు ముగియదే మూన్నాళ్ళ ముచ్చటలై చిమ్మెద వేటికి విషాగ్నికీలలు, నెమ్మది నుండలేవో..నరముపై వుండు నడమంత్రపు సిరి నడిపించు నిను అధోగతికి నరుడా .. కను నిప్పుడైన సద్గురువును కనులు తెరచి....!
21.	నీ బ్రతుకు నా కర్పణ చేయుము - నీ బ్రతుకు కర్మలకు నను కర్తను చేయుము భరింతు భరింతు నీ బ్రతుకు తరింప చేయుదు - మరి మాటలు కాదు సాయి చేతలు చూడుమా....!
22.	చెప్పింది చెప్పన్ మరి చేసి చూపించు - నీ చేతను విడువన్ పడుము నా పాదములపై బ్రతుకుకొక అర్ధము మరి నే చెప్పుదు - ఇది సాయీశుని బోధ వినరా ఓ నరుడా...!
23.	బ్రతుకుకొక అర్ధము లేదు మనుగడ సాగించుట కొక అర్ధమున్నదా — కన సౌఖ్యమున్నదా ఏటికి అడుగు అడుగు — నను నమ్మక వైతరణిని మునిగిన ఆ పలుకులు ములుకులై గ్రుచ్చవా....!
24.	భగవంతుడైన భక్తుల సహించునే ! నా జీవిత ప్రాసంబులో ఏకైక వ్యసనమేమిటో భక్తులు ఆర్తిని పిలువ రక్షించుట కాదా అది అలుసు చేయకు, ఆటలాడకు, అర్ధించు దయకై....!
25.	ఆద్యంతమైన నా పదములు నమ్మినవానిని అంభోధిని దాటింతు అవలీలగా దర్శించగలేవు ధరణిని వెలసిన సాయినాథుని ఆకాశమెక్కి చుక్కల చూచుచుంటివే....!
26.	చిక్కెదవు చిక్కెదవు అదుగో కాలుడు నీపై కాలపాశంబులు వేయ - అసువులు బాతువే గాని ఎప్పటికి ఏపాటి వచ్చు నామాట వినక - మృగతృష్ణల నీరు త్రాగెదవే..? నీ దాహము తీరు దారది కాదు హరిపదములు నమ్ము దరిచూపు ధామమదే....!
27.	ఫక్కున నవ్వగలరు పదిమంది చూసిన ! ఏటికి మొండితనము, నోటికి వాడి నీ గుణము కక్షలు కార్పణ్యాలు ఏల పెంచెదవు చేరుము సద్గురువు పదములు చెడు చెప్పనేర్చునా ఈ సాయినాథుడు పదములను వేడ....!
28.	నీ ధర్మములు నీవు చేయుము నీ కర్మకు కర్త వగుదు, క్రియవు నగుదు భోక్తవవుదు భాంధవ్యుడు నవుదు నను దరిచేర పాపములు ఏనాడు అంటవు నీకు....!
29.	అర్థంబు నీడవై అలరారుచుండు పరమార్థంబు ఆశించకు ఏ నాడు

	పరమాత్మచేర్పు నీ ఫలములు నీ కీర్తి, నీ ఆర్తి, నీ జీవన స్ఫూర్తి, శృతి, నీ భ్రాంతి, నీ గతి....!
30.	సర్వస్య శరణాగతి చేయి సాయినారాయణుండనై సత్యలోకాలకు చేర్తు సరిదిద్ద నీ బ్రతుకు సరంగునై పరికించు పలికించు సాయి నామామృతము....!
31.	బోధనామృత సుధాబ్ధియందు ఓలలాడు వారలకు - అందింతు నేను ఆత్మ సాక్షాత్కారము ఆనంద మూర్తినై ..బ్రహ్మైక్య మూర్తివై బ్రతుకంత గడుపు సర్వము నీ దారిలో నీ సద్గురువు నోయి
32.	నీ చదువులు ఏటికి తగలేయి ఈనాడు సదసద్వివేకమై వర్ధిల్లలేవే, సద్యో జ్యోతివై నిలువంగ లేవే పంచభూతాలు కలిసి పడిలేవక ముందే మరి తప్పించుకో నీవు, పలుమార్లు చెప్పితిని...!
33.	దేముడైనాగాని, రాముడైనాగాని, శ్రీకృష్ణ పరమాత్మ, పరమేశు రూపుడను, నను గొల్లవాడను చాలు బండనైనా గాని వేల్పునవుదును కాదే నీ ఇచ్ఛ దీర్చుదును, నీ బ్రతుకు నడిపింప నా చేత కాదా....!
34.	నీ కర్మ నీకున్న పుట్టి కుడపంగ కర్మ దీర్తునా, నీ కళ్ళు పొరలు కమ్మగా ! పాపాల బ్రతుకులో కోపాల అవధిలో తాపాలు చెందుచును హరియించి హరియించి చివరకు నీ బ్రతుకు చిగురు విస్తరియవు....!
35.	ఇన్ని రూపాలలో నేనుండ, నీ చెంత నే నున్న దర్శించ వేమి ధర్మపన్నాగాలు పలుకుట ఏమి ఏమిరా వినవేమి వినవేమి విశ్వప్రభువు మాట....!
36.	ఏ రూపు నీ మదిని నిల్పినను చాలదా ఏ శక్తులలో నైన సాయిశక్తినై నిలుచు లలితన్న, బాలన్న, బాలాజి అన్న, వీరభద్రుండ, శక్తుండ, ముక్తుండ, దత్తుండ, నవనాథులు నుండ....!
37.	ఎంచగా ఎన్నెన్ని శక్తి పీఠాలుండ, ఏ రూపులోనైన నొక్కింత నిలుపలేవే మదిని పోనీ శ్రీశైల మేగుదువా? మల్లిఖార్జునుడ నగుదున్ గణనాథు డందువా గణపతి నగుదున్ సింహాద్రి అప్పన్న యాదగిరి నరసన్న ఏ పేరున నిలిచెనేమో నీ మదిని !
38.	ఎన్నెన్ని రూపాలు ! ఎన్నెన్ని శక్తులో ! ఎన్నెన్ని మార్గాలో ఏమిరా నా కన్న ! చెప్పను అంతకన్నా జ్ఞానమార్గములో సాయినాథుడు గాను పిలిచేటి నిలిచేటి నిత్య దేవుడుగాను మరియుంచు నీ మదిని..!
39.	ఇది సాయిగీత — మరి తీర్చదే వ్రాత నీవెట్టి భక్తుడవు — నేను నీ భక్తికే భక్తుండ....!

(3) (19-09; ఇరవై ఒకటవ రోజు)

40.	జ్ఞానమును లేక జీవించుట ఎందుకు అజ్ఞానపు అంధకారములో బ్రతుకు ఎన్నడో వెళ్ళబారున్ కుళ్ళిన పండుగా పండు ముసలివైనా నీ జీవితము సాఫల్య మగుటెన్నడో.... ?
41.	జ్ఞానదీపికను వెలిగించ మన్నది చిమ్మచీకటిని చీల్చుటకు కదా - భోగమును విడనాడి త్యాగమును నేర్చుమన్నా భోగి కాలేనివాడు - త్యాగి కాలేడనుచు, భోగములు భోగించుచు.. భాగ్యమును ప్రేమించుచు.. ఇంద్రియలోలుడవై భువిని ఎన్నాళ్ళు బ్రతికినన్ మోక్షమున్నదే....!

42.	చీకటిని గుడ్లగూబవై - స్వార్థము పెంచుకొని చీకట్ల చరియింతు వేని నిన్నెవరు తీయలేరు పైకి ధరణిని ధర్మాచరణము ముఖ్యము కదా....!
43.	కర్మల చేయుము కర్తవు కాక సర్వకర్మలను నిలుపుము సర్వేశ్వరునిపై నిమిత్తమాత్రముగ చేతువేని నిన్నంటంగబోవు కర్మలు, కర్తను నేను కాదా....!
44.	నీ పొట్టకు నీ బట్టకు చెడి బ్రతికి సంపాదించి చచ్చుటలో ఘనత యున్నదా... ? గడియ, గడియకు చెప్పించుకొనకు పరుల ప్రాణంబుల తీసెడి బ్రతుకు బ్రతుకేపాటి? నీ బ్రతుకెందుకో !
45.	బండలు బారిన నీ బ్రతుకుపై బండపడ - ఆ బండలనైన చెప్పి కరిగించ నేర్తు, కొండల నైనా పిండి కొట్టంగ నేర్తు - చెప్పిన నీతులు చెప్పి చెప్పి నోరు నొచ్చెనే, క్షణక్షణమునకు చచ్చెడి నీ బ్రతుకు బ్రతుకుచెడి చెడుబ్రతుకు బ్రతికి భూమికి భారము కాదే
46.	పరులకై ధన, మాన, ప్రాణము లిచ్చువాడు - నిత్య సత్యమై నిలుచు ఆ చంద్రార్కమై కీర్తి చంద్రికలు పరులకై ప్రాణములిచ్చు - త్యాగధనులు నెడెన్నడో.. ఆనాడే పోయిన పోక నిలిచిన వారి మంచిపోకడలు చిరంజీవులై ఆ నోట, ఏ పూట వర్ధిల్లుచుంటిరే.. పశువుగాతమేయ, పక్షిగూడుమేయ, గొర్రె దాటుపోక మనిషివైనావునీవు మంచినిగాంచ మనసున్నది సుమతివై బ్రతుకు!
47.	నీ పాపంబు పరిహరింప, నీ తాపంబులు దీర్చ నీ రోగములు మాన్ప, మీకై నా తనువున్ ధరణిని పంచితిని గాదే? అన్నా ఆ దినము నీవు మరచినన్, నీవొక మనిషి వగుదువా....!
48.	దేముడు దేముడన్న పది చేతులు నాలుగు తలలు శంఖ చక్రంబులన్న తలపు మీ తలపున తరలించుము
49.	మనిషినై నీ మనిషినై నీ మనసు మరల్ప మమతల తెరలు తెరవ కలతల బాపి కరుణాంత రంగుడనై సాయినాథుండనై శిరిడిలో మెల్గితిని నేను కాదే...!
50.	నేనొక ఫకీరంచు అరచిన పరులలో మీరున్నారులే, నను గుర్తించి, గుర్తుంచిన, ఏ పదిమంది ప్రియ శిష్యులు నా నెచ్చెలులై మెచ్చెడివారు కాదే....!
51.	ఈ నాడైనన్, ఆనాడైనన్, ఏనాడైనన్ చెప్పిన నీతులు రీతులు ఆచరించినన్ చరిత్ర చలనము కాదా ! ధరణి ఇలా నిలిచి ఉండునా....!
52.	నిను తరింప చేయగ మీ భ్రమలు విడనాడి బ్రతుకుదురంచు బ్రమించు భ్రమరములై మీ బ్రతుకున చుట్టుముట్టి మీ పాపములు మట్టు పెట్టి అన్న సాయన్ననై నిన్నటిదాక నీ మనిషినై నిలచిన, నే నేనాడైన అన్నానా, నే హోగవంతు డనుచు... ?
53.	రాడు.. దివినుండి ఆ పాండురంగ డనుచు దిక్కులు చూచితినే కాని, మీకై మీ దిక్కుగా వచ్చిన మీ కళ్లెదుట నున్నన్ కనిపెట్ట గలిగితిరా నన్ను, ఈ సాయినాథుని కావరము నిండిన కనులతోన కమలా కాంతున్ కనగలరా....!

54.	మిము మార్చుట ధరణిని కూల్చుట కంటె కష్టమా ! ధరిత్రిని ప్రేమను నింపి మిము చరింప చేయు జనకుడ నేను కాదే ! కూరిమి తనయా....!
55.	ఓరిమి చెప్పెద నొకపరి, మరి యొకపరి చేరిమి చేసేది, నా చేతులంచున్, నా నెచ్చెలులంచున్, నీ మేలిమి కోరి చెప్పితి మీతో కటిక నేలల పండితి, నుండితి ఎండు రొట్టెల పైన....!
56.	కలసితి మెలసితి పులచిన పలికితి మీ ఇచ్ఛలు తీర్చితి - కక్షలు బాపితి కారుణ్యమున సాయిమాతనై నిలిచితి కల్పవృక్షము పగిది నా నీడ నీ జీవికకు నిచ్చితి ..నీకై బ్రతికితి నీకై నిలచితి మీ పాపంబులు కరగించితి, హరియించితి భిక్షము తెచ్చి, సర్వ జీవులకు కృపాబిక్ష నిచ్చితి నీ బ్రతుమును మార్చ తనువును పుడమిని పంచితి కాదే....!
57.	అనాటి దశమి తిరిగి, తిరిగి మరి దశాబ్దములు మారినన్, శతాబ్దముల్ వచ్చినన్, నా నీతులు, సుధాపయోక్తులు, నా జీవిత మగునా మీకు మార్గదర్శక మేనాడైనన్....!
58.	ఈ నా దేడ్చెదవేల..? నా దేముడు సాయిరాము డేడంచు కనుల ముందర కనిపించెడి కలశాంబుధి కాలదన్ని బురద గుంటలకై పడిపోయెడి మీ బుద్బుద ప్రాయమగు బ్రతుకులకై ఏడ్వరే ఏనాడన్న, అన్నన్న, మీకై బ్రతికిన నే నాడే ప్రాయోపవేశంబు చేయుట మేలు కాదే....!
59.	ఎన్నెన్ని జన్మలెత్తిన నీ కనుల ముందర కన్పించినన్ నీ కర్మము తీరలేని కారణమేమో, నా ధర్మము తప్పక చెప్పితి వినకుంటివి జీవించుము కాకివై కలకాలము, పోరా..పో..కాల కర్మండవై....!
60.	చిలకకు చెప్పిన మాటలు ముద్దు ముద్దుగా పలక నేర్చు మురిపెము మీర చెవిటికి మాట వినిపింప నేర్తు మూగలు భాషణల్ భాషింప నేర్తురు చేరి మూర్ఖుడవు నిను రంజింప నే నేర్వను....!
61.	నే చెప్పిన వాక్యముల్ మరియొక పరి పరిపరి నీ మానస పయోంబుధిలో పడి మునుగక మునుపే ఆలించుము దాటించెద భవవారధి నిను....!
62.	సమాధియందున్నన్ నీ సముండనై మీ మధ్యన మీ మనసు నిండియుండ మాధవుండనై సాయినారాయణా శరణన్న నేటికీ నే కాంతు దీనజనారణ్యముల రోదనలు చేయకుడి....!
63.	మిము నే కాంతు నే మన్నన కలిసినా ఏమి....!
64.	నీ మనమునందు నిలచిన, నవనీతచోరుండ - నీ ప్రేలాపన దీనారావముల్ మన్నించుదు ఒకటిగ పరుగిడి వత్తునే ప్రేమ మీర ఆర్తితో నీవు పిలువ హృదయాంతర్వర్తియై వెలుగు పాండురంగడే సాయినాథుడు....!
65.	పిలుపు, పిలుపున స్పందించి, సమాధిని వ్రయ్యలు చేసి, మీ సముఖమున నిలచి, సాయిశక్తినై కాపాడుతున్న కరుణామూర్తిని కాంచలేని మీ బ్రతుకు లేపాటివో....!
66.	ఆడంబర వాగాడంబరములు నేడు హెచ్చి అంబరములు తాకెనే గాని కాంచను.. నేను హృదయ పరివర్తనను ఏనాటికి మమ్మేనాటికిన్ కాంచగలేని ఓ తనయ

	నా కన్నీరు కురియ నీ కన్నీటిని నే తుడువ నేర్తునే....!
67.	నే నావిర్భవించిన కారణము - కనుగొని ఆచరించితివే విశ్వము మారి సాయిపుత్రులై పలికింప మానస తంత్రులు - పలికింప సాయిగీత నా మానసము పులకింతలు కాదే....!
68.	అర్ధముకావా..నా ఆనతులు, వినతి సేయనా మరియొక పరి విశ్వంబులో నీవొక నలుసువై, పదుగురి కంట నీరు పడచేయక, పన్నీరై సాయి సుధారస పానము చేయుము.....!
69.	చిలుకుము సాయి సూక్తులను సాయినామ ప్రేమామృత ధారలు పంచుము జగమంతన్ జగజ్జ్యోతులై విజ్ఞాన దీపికలై నారాయణమూర్తులై నరసేవ చేయుడి విశ్వమే ప్రేమమూర్తిగా....!
70.	జగమే జగన్నాథ రథమై వెలయ దగద్ధగిత దీపికలై జ్వలించుచు - దివ్య ప్రబోధామృతములు ప్రబోధించుచు జగమంతయు ఒక్క త్రాటిపై నడిపించెడి జగన్నాథ రథచక్రములైననాడు ప్రియైక స్వరూపులై నిలిచెడి నీ వీనులకు విందొసర్చనే ఆ మోహన మురళీ గానఝురిలో సుస్నాతులై పునీతులై వెలయంగ నా జన్మము సార్థకమగు నాటికి కదా.... ?
71.	దశదిశలన్ దెసదెసలన్ సాయి కథామృతములు ఝురులై పొంగి పొంగి ఉప్పొంగి మానవ మానసంబులు మాధవుని చేర అన్నన్న ! ఆనాడే దశమి విజయ దశమి కాదే....!
72.	దశములు ఎన్ని వెల్లినన్ దశాంకమైన మార్పులేని మీ దశ నా దిశన్ ఎన్నడు మారునో ఆనాడే దశ సహస్రాంశ ప్రణామము లాచరింతునే....!
73.	లక్షల కధిపతి యైన రమాపతినే ! నే బిక్షమెత్తిన కారణం..వివరించెద విను లక్ష్యము ఉంచి, కోటీశ్వరుడైన తనవెంట పోనాడు..చేత చిల్లిగవ్వ పట్టుక పోనేర్చునే, పట్టున్ బ్రతికిన వెంటనే ఇత్తును పిడికెడు బిక్షమంచు ఇచ్చితి కృపాబిక్ష నెనరున్నదా....!
74.	సర్వము కల్గిన సర్వ లక్షణ శోభిత సాక్ష్యాద్విష్ణు మూర్తినే కటిక నేలల పవళించితి కారణమేటి సెప్పవో? సఖ్యత ముఖ్యము మీలో, బ్రతుకున భోగముల సేయవా అలక్ష్యం చెప్పటకే చేర్చితి ఆ బండన్ మీ అండన్....!
75.	నేను యతినై ఉండి మతిలేక మీ సంసార సమస్యల సునాయాసంబుగానె చిక్కితినని చిటిపోటి మాటలగ కపటము లేక చెప్పెద విశ్వసంసారినే మీకై మీ సమస్యల చిక్కితినే కాని చిక్కంగ లేదు మాయా వ్యామోహమునన్....!
76.	నాకై నా బ్రతుకు నే బ్రతికిన నే నీ సాయిరాముండెట్లు అగుదురా ! మతిచెడి మాట్లాడెదవు భోగివి గాక క్షణమైనను జీవితము త్యాగము చేసిన లక్ష్యము మీకు బ్రతుకు ధర్మంబయిన మరి ఇంకొకరికి మంచిని పంచ బ్రతుక నెంచు ఇల నీవు భగవత్ స్వరూపుడవు గావే....!
77.	మీ పాపము పొంచి కబళించు వేళలన్ నా తనువు నీ కిచ్చి, నీకై ధరాతలమున తలవంచి మిము రక్షించితి, ఈ ఇలాతలము రచియించినది నేను కాదే.. ?

78.	బ్రహ్మాండము, అఖిలాండము, అండము, పిండము, సర్వసృష్టికి పుష్టి యంచు, నే రక్షించుకొన నేర్వక కాదు మీకై త్యాగగుణము బోధించుటకై జగన్నాటక సూత్రధారినై రచించిన నాటకమిది, తెలుసుకో, సాయినాథుని మాట ఇది....!
79.	నా లక్ష్యము ఇప్పటికైన అలక్ష్యము చేయక రక్షింతువేమి లక్షణమైన బ్రతుకు నీది తక్షణమే మీకు కల్పింతును రక్షణ తప్పక నిత్తున్, మాట తప్పను....!
80.	లక్ష భక్షణములు చేయు నాకిది ఓ చిన్ని లక్ష్యమే తక్షణము నా లక్ష్యము లక్షింపక చరింతువేని శిక్షింతు ! రక్షింతు నంటి నా రక్షణ నేల కొరవు...!
81.	ఆశల మారి నరుడా నక్కకు జిత్తులు నేర్పిన పొత్తుగాడా, ఈ చిన్ని ఆశయైన నెరవేర్తువని చెప్పితి అలక్ష్య మేమిటి? అడుగుము ఇత్తు కృపాబిక్ష రా రమ్మని....!

(4) (20-09; ఇరవై రెండవ రోజు)

82.	నీకై మెచ్చి దిగి వచ్చితి దివినుండి భువనమాతనై మమతను పంచితి సమవర్తినై సర్వులు నాకు సమము కాదే, తరతమ భేదములు లేని నాకు తమ తమ గుణములు ఆరోపించి అన్యుని చేయుట న్యాయమే?
83.	మూర్తీభవించితి త్రిగుణముల త్రిమూర్తుల ఏకరూపిగా ..మూర్ఖపు ఆలోచనల ముగ్గుర వేరుచేసి పోరు చేసెదవేటి.. పోకిరి బుద్దులు మాకు నెత్తిన రుద్ది ఏడ్వంగా, నీ ఏడుపు నీకు చాలదే వేరుపరిచి మము ద్వేషాగ్ని రగిలింప చూసితిరే అన్నన్నా !
84.	మానవతలు మరిచి మతాగ్ని ద్వేషులై మీ కుత్తుకలు మీరే కోసుక పచ్చి నెత్తురు త్రావంగ నేర్చిన మీ గుణములకు ఓర్చినందునే తరతమ భేదములెంచి మంటలు పెట్టగ చూచితివే మామధ్యన అన్నన్నా !
85.	గుండెలు తీసిన బంటులు నరులై నిలిచిరి అఖిలాండ కోటి బ్రహ్మాండములో, జీవ ప్రపంచములో....!
86.	కైలాసంబుపై శివరూపంబున కైవల్య పదమిచ్చితి నే నొకటిగానే వైకుంఠపురమున శ్రీనారాయణుడై భక్తులను మెప్పించితి నే నొకటిగా సృష్టికర్తనై విధివిలాసముల మీ నొసటిన కర్మ ధర్మంబుల రాసితి నొకటి గానే....!
87.	త్రివిధుల, త్రిగుణముల, త్రిమూర్తులనై సృష్టి బహుపుష్టి చేయ.. బహు రూపినైన నను సమైక్యతగా కాంచగ లేవు, కాంచుము బ్రహ్మనై వెలసిన దేవరో, నేనే — నేను త్రిమూర్తిని
88.	ఈ పగిదిని మీ గుణములు మీ కంటినది చాలదా నను దహించినన్ సహించితి సాయిమాతనై మీ అవగుణములకు అంతము లేక మీ గుణములు నా కాపాడింప అంటురోగమై త్రిమూర్తులు వేరనుచు కుడుచి కూర్చుని ఆ పిచ్చి కూతలు పనికిమాలిన చేతలు చేయు నిన్ను చూచి కాంచి, కంట నీరిడక, కావలింతునా....!

89.	బ్రహ్మాండమును సృష్టిని నిలప నే త్రిమూర్తులనై సృష్టి, స్థితి, లయ కారకుండనై, సృష్టిని పుష్టిని గూర్చ సర్వసృష్టి చేసితి సర్వోత్తములై సరగున కనుగొను, సరగున చేరుము సరసిజ సంభవుని పద సరోజము....!
90.	సృష్టించునది నేనే — సృష్టికర్తయును నేనే రక్షించితి నేనే — దుష్టుల శిక్షించుదు నేనే పరమేశుడనై పాలించునది నేనే ప్రళయ నాట్యమాడు మృత్యుంజయుడను నేనే
91.	సృష్టంతా నేనే, విశ్వ పుష్టంతా నేనే.. నన్నేల, మున్నేల, నా లీల అరయంగ లేవేల? మూడు మూర్తులా నేనే, ఏకీభవించిన ఏకమూర్తిని నేనే, ఏకాకి విడదీసి ద్వేషములు మాలో రగిలింప ఏడ్తువేల....!
92.	నిరక్షర కుక్షి నీ గుణావగుణముల సహియింపనొల్ల మిమ్ము అక్కుపక్షింజేతు గొంతు నొక్కినన్ నీ గుడిసేటి గుణము, ఆ గుసగుస ఇంకేటికో ఏటికి ఎదురీదెదవేల ఓయీ, ఓ నరుడా ! భగవంతుని పదములంటి భవజలధి దాటి తరియించుమంటి....!
93.	వైష్ణవుడంచు వైదీకమంచు తరతమ భేదము లేటికి ఏటికి చీటికీ మాటికీ ఈ పోటాపోటీ ఏమిటి
94.	ఏటికి పొగరుబోతువై అరచేత అంటిన స్వర్గంబు కూలద్రోసు కొనుట? ద్వైతము, అద్వైతము అయినను బ్రహ్మత్వము నందక తప్పదు మాకేటికి....!
95.	శ్రీకారంబును నేనే, శిలువలో నేనే, ఓంకారంబున నేనే, ఘీంకారంబున నేనే ఐంకారంబున నేనే, హ్రీంకారంబున నేనే, ఏ ఆకారము లేని నిరాకారుడను నేనే, సాకార రూపుడై సరికొత్తగా దోచు రూప రూపములు నేనే, బహురూపిని నేనే....!
96.	పరమేశుడ నేనే, వైకుంఠవాసుడ నేనే, విధిని శాసించు విధాతను నేనే, సంధాన కర్తను, సత్య సంకల్పుడను, బహురూపుడను ఒక్కొక్క తావులో ఒక్కొక్క రూపెత్తి.. బహురూప, బహుగుణముల, నవగణముల విభిన్నశక్తుల, భిన్న రూపములెత్తి పాలింతు..నా పాలనా దక్షతకు.. పరి, పరి రూపముల, బహునామ గుణములందు పలు, పలు రకముల అవతారంబుల, బహు అవధూతలను అన్నిట బహురూపుల, బహు గుణంబుల నొప్పారు బ్రహ్మత్వము....!
97.	ఏక రూపుండనై భాసించితి నేనే పలురూపంబుల పరిభ్రమించినది నేనే....!
98.	ఒకచోట పుట్టుచు, మరొక చోట చచ్చేటి మీ నొసటి వ్రాతలు, గీతలు, గీయుచు, విధాతనై, సంధానకర్తనై, త్రిగుణంబుల, త్రిమూర్తుల, త్రివిధముల, నానావిధ అవతారంబుల, నదికి ఉపనదులై, కాలువల, గుంటల, కంతల నాలో నీవు ఐక్యము కాగా పరవశించుచు వరవడి క్రొత్త వరవడులను సుడులు గిర్రు, గిర్రున తిరగ ఉరకల, పరుగుల నురగలు కక్కుచు..నవతరంగములై నానాగతుల ననుగలసి సముద్రమున లయించు కాదే....!
99.	పదేపదే పది అవతారంబులే గాక, నేకాని రూపు నేలేని తావును ఎక్కడ ఉన్నదే చూపు ఏతావున

	ఏరీతిని, ఏ పిలుపున, శివున్, మాధవున్, బ్రహ్మన్, రాముస్, కృష్ణున్, రంగన్ నానా అవతారంబు లెత్త ఆ రీతిని మీరంతా ఏ రీతిన భజించినస్ మీ అజ్ఞానత నను విభజించినా నే నేకరూపుడనై సాక్షాత్ శ్రీమన్నారాయణుండనై....!
100.	ఆ పాలకడలిని తేలియాడిన, ననుజేర.. నానావిధ తరంగముల - సముద్రము ఉప్పొంగు రీతిలో భావ భక్తిన్, నవవిధ భక్తులన్, నానా సంకీర్తనలన్, భజనల, మంత్ర తంత్రాంగంబుల, సముద్రమున నొప్పు, నొక్కొక్క తరంగంబై, ఏ పగిది సముద్రమునన్ చేరినన్, నా దరికి చేర్తు నవమార్గములన్, నే ఏకరూపుండ శ్రీమహావిష్ణుండ....!
101.	మీ ఇష్టమున మీ కష్టంబు దీర్ప, నారాయణ రూపుండనై బహు గుణంబుల, బహు గణముల, త్రిమూర్తుల, దేవతల, ఇలవేల్పుల, పితృ దేవతల, మాతృకల నర్తించి మిము సంద్రమునన్ జార్చి, నా సన్నిధి తరింప జేయు మార్గగామిగా....!
102.	ఏక రూపిన్, నాదగు నంశన్ మీలో నిల్పినందునే మీ అజ్ఞానపు తెరల అంధకారముల్ గ్రమ్మగ మీ నొసటి వ్రాత మార్చలేక నా కడుపు కోతగాక, మిము నా సన్నిధికి ఏ రీతిన చేర్చుకొనంగ నవతరంగిణినై అవతరించిన సాయినాథుని మాటలు ఆలించినను చాలు... సద్గతుల నిత్తు చూడన్ నీవొక శివ భక్తుండవో, వైష్ణుండవో..ఎవరివైనా నీవు ఏ భక్తిని చేరిన, ఏ రీతిన పిలిచిన భక్తికి ప్రాముఖ్యమునిచ్చి ఏ తరంగమై వచ్చినా ఈ పద సందోహముల చేర్పించదా, చేరి తరించుడి అన్నన్నా ! నే అన్నానా ఎపుడైనా నీవు వైష్ణవుడవు, శివ భక్తుండనుచు, బ్రహ్మతత్త్వంబవనుచు....!
103.	ఏ దారిలో, ఏ రీతిని కడలిని నానా తరంగములు ఉధృతములై ధృతిమీరగ నాపి.. ఒకే రీతిగా, ఒకే రూపువై.. నా సన్నిధానములు తరింప జేయుదు మీరెవ్వరైనను, ఏ మతమైనను, నా సన్నిధానమున ఏకరూపినై పరిపూర్ణులవుదురు కొట్టుక చచ్చెదరేల త్రిమూర్తులను నేను కాదే నొక్కి చెప్పినన్ మీదారి మీదైన, గోదారే మీకు తరించగన్....!
104.	వేచియుండుదు నేను మీకొరకు ఆ పాల కడలిని కల్పాంతరంబుల ముక్తుల సేయగా మిము కన్న నేరానికి నాకు కడుపుకోత తప్పదు.. ఏనాటికైన ముక్తుడవౌదు వంచు నీ తలవ్రాతన్ మాన్పింప మహాంబుధిని శ్రీమహావిష్ణువునై....!
105.	ఏకంబై ఒప్పారు మహాంబోదుల అంభోధినై నిర్వికల్పుండనై, నిరామయుడనై, నిరాకారుడనై, నానా విధ రూపంబులు, నాలో అంతరింపగా సంచరింతు బ్రహ్మాండము భాసింపగా....!
106.	మీ భ్రమల్ వదలి ఏ రూపు, ఏ కులమత ద్వైత, అద్వైత, వైష్ణవ, వైదీకమనుచు చూడక ఏకంబుచేతు బ్రహ్మాంభోధిని, కొట్టుక చచ్చుచు.. ఏల కుత్తుకల్ కోసుకొనంగ.... కులమతము లడ్డు వచ్చునా? బ్రహ్మను చేరంగ నవ మార్గములుండ కుల, మతములని కొట్టుక చావ కల్పాంతరములు తిరినా... నీ ఏడుపుకు అంతంబున్నదా?

107.	సంధాన కర్తను, సరసి జనాభుడను, నీకు పుట్టుక నిచ్చిన బ్రహ్మను నాకే నీతులు నేర్ప విసగితిని కొట్టుక చావుడీ కోతులై, బావిలో కప్పలై....!
108.	నే నెన్ని ఉగ్గుల రంగరించి పోసినన్ నీ గొంతు దిగని విష కషాయంబాయెనే శ్రీరంగని చేరగ లేవు ఎన్నెన్ని జన్మలెత్తిన సాయినాథుని మాట వినకయున్న ....!
109.	నానా విధ మార్గములు నా దరిని చేరు మహాంభోధి దీపికలై దీపించు మీ జీవిత సహాయకులకున్ ఏ దారిన వచ్చిన నాదరి చేర్పింతు చేరెదవు ముమ్మాటికి....!
110.	సద్యోగుణవంతులైన ఈ సముద్రము చేరి తరించుడి శ్రీ హరిని లయించుడీ మరు జన్మలు ఎత్తకనే..!

(5) (21-09; ఇరవై మూడవ రోజు)

111.	యజ్ఞము లేల చేసెదవు, కలిని ఆకలిని దీర్చి బ్రతుకుటే ఒక యాగమౌ ! యజ్ఞం బననేమో, యాగం బననేమో ... యోగుల్, భోగుల్ తెలియగ పదముల్ చెప్పెద అలింతువేని, ననుచేరు తేలిక మార్గముల్....!
112.	యజ్ఞంబున యజ్ఞకుండముల్, యతివేషముల్, యాగకుండమున్ వెలిగించ వేలవేల ఖర్చుల్ సరుకుల్ అవునా అది యజ్ఞము, ఆడంబరము గాని....!
113.	నీ అజ్ఞానము ఎండగట్టి విజ్ఞానపు ధునుల వేల్చన్ వివేకోదయమై.... గోవిందు పొందున్ కందురు ఆలమందలై ....!
114.	అజ్ఞాన అంధకారము మీ మనమున క్రమ్మగ ఏ యజ్ఞము చేసినా తరింతురే ! అది యాగంబేనా ! ఆగమే గాని ! సుయోగము నంద సుగుణ భాసివై గోవిందుని గోముగ పిల్చినన్ గోపాలుడై నిన్ను గానక పోడే ....!
115.	మీ అజ్ఞానము ధునియందు వేయుడి కట్టల్ కట్టి మీరు కట్టికుడిపిన పాపమెల్ల కాల్చుదు మసిగ, నుసిగ, కసిగ నసత్తు నుండి సత్తు అవతరించె ....!
116.	విజ్ఞాన విభూతిని చెసి ఇత్తు విజ్ఞానపు వెల్గులు వీధుల్ నిండ విభూతి పూతలో మీ నొసటి వ్రాతల్ మాన్ప ధరించుడీ, భోగ లాలసతను నుసింజేతు....!
117.	వాంఛలన్ పంచుక ఎన్నేళ్లు బ్రతికినన్ వాంఛిత మేమున్నది పాప సంచితము పెంచుటే కాని, భగవంతుని చేర మీ బ్రతుకుల సాఫల్యము గల్గున్ భవమును దాటి నా పదముల విందు కలుగ భాగ్యమే గాదా....!
118.	తీరని కోర్కెల తీర్చుకొనుటకై, క్షుద్ర దేవతోపాసనల్ చేసిన క్షుద్రుడవై బ్రతుకు క్షీణించున్ అక్షయమౌ భవ రామనామ తారక మంత్రము నాల్కన నాలుగు గడియలు ఆడించిన ముక్తి నిత్తు, ముముక్షవైన చాలదే....!

119.	క్షణభంగురమైన సంసారంబునన్ రోతంబడి ఈత రాక ఏ పగిది నెంత ఈదినన్ జల బుద్బుదంబులైన జీవితాలకున్ అంటిన కర్మ నశించగన్ పంచభూత సంయోగ మందున జనించు ఈ తనువు, తటాలున ఏ క్షణము పంచభూతముల కలియకున్నదే....!
120.	మాయలపడి పంచ భూతాకారమైన దేహమునన్ భార్యా భర్తలు, సోదరులంచు తలంతురు సత్వ రజస్తమో గుణంబులు ఏయే గుణంబుల పుట్టిన ఆయా గుణంబులన్ జేరి ప్రవర్తింతురు నరులు నాల్గు విధముల....!
121.	సత్వ గుణమున నీ పుణ్యఫలములు కల్గిన నేమి...? దేవ గుణంబుల యజ్ఞ యాగముల సత్వమతివై, ధరన్ సంచరించి సద్గతుల ఆచరించి మోక్ష ప్రాప్తి నందంగలవే?
122.	రజోగుణమున మానవుడవై మహిని భోగ లాలసతలు గని మోహ బ్రాంతుడవుచు భగవంతుని చేరగ లేక మదిని క్రమ్మిన మాయవు తెరల్ వీడగ లేక... కుడితిన్ పడ్డ ఎలుకవై, ఇహమున్ పరమున్ చెందక విలవిల లాడెద వేల?
123.	మునుగుచున్నన్ మీ మతుల తుది పల్కయినన్ ఆ ముక్కంటిని చూడ నిముషముల్ తలచి చేరెదవా ఆ ఇందిరా రమణున్....!
124.	సరిదిద్దగవచ్చు మానవతను, మీ మదిని మాధవుని నందగ వచ్చున్ మీ సుకృత ముండెనేని గోవిందు పదార వందముల నందన్ జన్మల్ చరితార్థ మందగలరే అవని యందు....!
125.	రజస్తమో గుణముల్ నూటికి ముప్పాతిక తమోగుణముల్ రాక్షస గుణముల్ జన్మింతురు, సహజ జన్ములై, పదిమందిని కొట్టగ పొట్టల్ కొట్టగ నీ సృష్టికి దృష్టిన్ నాశన మొనరించ నర్తింతురు నరాధములలో, ఆ నరకాసుర రాక్షసాధముల్ నయమే కాదే....!
126.	అసురులందు అజ్ఞానమున్ ప్రకటించుకొన్న ఆ నిజతత్వము గని సంతసించితిన్ లోకులన్ ముంచు పని చేసిననేమి నిజమున్ ఒప్పుకొనుటే మేలుగాదా?
127.	మేలు, మేలంచు సంతసించితి సత్యాన్వేషి నే కాదొకో? నాదు చేతులు దునుమాడి నా ధుని యందు పాపములు దహించితి....!
128.	ఇచ్చితి మోక్ష ప్రాప్తముల్ సద్గతుల్ అందగ, అసురులలో ఆ యొక్క సద్గుణంబే నచ్చే నాకు ఎందెందు నాకు నచ్చిన అందందే మోక్షమిత్తు....!
129.	మానవు లటంచు మాయ తెరల మేలి ముసుగుల్ తగిలించికొన్న మీ మానవత తెరల మరుగున మరుగజేసి నరరూప రాక్షసులై నర్తించినన్ మీసహజ ప్రవృత్తుల్ రాక్షస వృత్తుల్ మీ మనసున కప్పెట్టిన నే కాననే ....!
130.	విశ్వమానవ సౌభ్రాతృతల్ నాదగు నేత్రములు నీ చేష్టలు కాంచగలేనే ! లోకుల కుత్తుకలు గోయు,

	మీ గుణముల్ కని లోతుగ గుంతలు త్రవ్వి నిప్పెట్టినన్..పొగలైనా రాక నీ ప్రొద్దులు గుంకు వరకు లాగకుడీ, రాక్షసాధముల నశింప జేయగ అవతారములు ఎత్తుట కొత్తగాదు గద....!
131.	అవలోకించు చుంటివా ! మీ పాప చేష్టల నా కయిష్టమైనన్ మీ పాపము ఫలంబై పండువలె ఆ కాలంబునకై కాంచుచుంటి అప్పటి వరకే మీ నర్తనల్, ప్రవర్తనల్, అకృత్యముల్ భరింపగ నేర్చెద మీ రాక్షస ప్రవృత్తుల నిర్మూలించగ కల్కినై నొప్పించె, నా కాళ్ళకింద నల్గి చత్తురే....!
132.	నా నిజగుణమున మీ నీచ రాక్షస గుణములన్ ఓర్చి నప్పటి దనుక క్షమించ నేర్చితిన్....!
133.	నేరరు రాబోవు కర్మలన్, మున్ముందు వచ్చు పాపపు జన్మలన్, నే కాచుచు వుంటి, గత జన్మల నుంచి చెప్పినన్, నీకే నా స్వగతం అర్ధము గాదని ఎంచి, ఎన్నెన్నో రీతుల మిము మార్చ తలచితిని....!
134.	మీ మానవతన్ మేల్కొన జేసిన ప్రయత్నముల్ లెక్కకు రావు ఈ లెక్కన మీ లెక్కకు రాని బ్రతుకుల నా లెక్కకు జేర్చుకొనగ సఖ్యతన్ సాటితి సాయినాథుండనై ....!
135.	సఖ్యత కలిగెనేని ఆ ముఖ్యాంశములు గ్రహించ, మదినైన నీ బ్రతుకులకిత్తు సహృదయుడనై శుభోదయంబు, నే క్షమా మూర్తినే....!
136.	కనుకన్ కనువిప్పు, గను, నేటి కైనన్ నాటి రాక్షసులకు మేటివంచు నీ ఒప్పుకొంటి వేని ఆ నిజ గుణమైన నిను, నా నిజధామమున నీ సొత్తు జేర్చు ఓ నరుడా ! నీ పొరలన్ బేధించి నీ అసుర ప్రవృత్తుల్ అణగారన్ సాయినారాయణున్ శరణుం గోర పదకైవల్యము నిత్తు పలుకుమా, ఒక్క సత్యమైన నీ జీవితంబునన్....!
137.	పూజల్ చేసి తరించువారు కొందరు పూజ్యులై.. పూజల్ చేసి కామితార్ధముల్ కోరెదరు మరికొందరు, కామితార్థులై పూజల్ చేయక కామితముల్ కోరక కర్మముల్ ఫలాపేక్ష రహితంబునన్ నిర్లిప్తులై ధర్మము నాచరించుచున్ చరితార్థులు అవుదురు మరికొందరు స్థితమతులై, మరి కొందరున్ కామితములకై చేసెదరు పూజలు క్షుద్రదేవతల, కాలంబు వ్యర్థముగా....!
138.	కలలై కన్నుం దెరచునంతలో కరగిపోయెడి కల్లలైన జీవితమును గాంచలేక శాశ్వతమంచు అశాశ్వతమైన బ్రతుకులన్ క్షుద్రపూజలన్ వ్యర్థము సేతురు....!
139.	ఇహమున్, పరమున్ అందగలేక, కాలమునన్ కలియుదురే కాని శిలలై పదికాలముల్ నిల్తురే ! పావన గంగన్ సలలిత పవిత్ర స్నానముల్ చేయగ ఆ పరమాత్ముని చేరి తరించ నేర్తురే....!
140.	మురికి గుంటల, కాల్వల మునిగి మీ క్షుద్ర కోరికల్ పెంచగ ఏ పూజలు చేసినన్, నీ వంటికి లేని మరింత మురికిన్ అంటగ ముందు తరతరాల వరకున్ మీ జన్మల్ మురికి కాల్వల పడ దోమలై, ఈగలై చత్తురే గాని, తరించు మార్గమున్నదే....!
141.	చేసెడి పూజలేవో నిష్టతగా, కష్టంబైన ఫలాపేక్ష రహితంబై నీ దోసిలిన్ పట్టి

	నిర్మలోదకము నాకిచ్చిన చాలదే, నిష్కపటివంచు గ్రహించుదు నీ దోసిలి పట్టిన నిర్మల నీరమున్....!
142.	తరువైనన్ తన ఫలములన్, నీవేమిచ్చెదవంచు నీకున్ పంచి తనువున్ సంతృప్తిగ తన నీడలన్ చేరిన ప్రాణులకున్, కొమ్మల ఆకులన్, కాయలన్, వేరులన్, ఊడలన్ అణువణువు అవతలి వారికి పంచి మొదలన్ తెగనరికినా ముదమున నీ మంచినెంచి అసువుల్ బాసి తరించదే....!
143.	కనుకన్ కనుము ఈ కలియందు యజ్ఞ యాగ క్రతువుల్ సేయగలేవని ఆకలిని నీవు దీర్చుకొనంగ ముందే నీ కన్నులబడ నల్గురి దాహము తీర్చి పదిమందికి ఆకలి తీర్చినన్ యజ్ఞ పాయసాన్న మిచ్చినంత పరమానందంబు: ఆ జీవుల్ బడ జీవులకు జీవ దాతనైన నీ చేతన్ చేయించిన ఈ దానముల్ నీ దాతృత్వముల్ సంతృప్తి గాంచి, సదా సద్గతులన్ గల్గింతు సాయినారాయణుని సూక్తుల్ విని మోక్షం బందరే....!
144.	భక్తుల రంజిల్ల జేయగ భగవంతుడే బహు భంగుల భవతరణి దాటించు మార్గములు నుడివి.... నిన్ నాయకుడై నడిపించు గదా....!
145.	నాటికి, నేటికి జ్ఞానాంబుధిలో నను నమ్మి, నా వెంటవచ్చి, ప్రయాణీకులవుదురేని యోగముల్, యాగముల్ భక్తి తరంగములపై దాటింతు మిము అలుపు లేకుండగన్....!
146.	ఎత్తితిరి ఎన్నో జన్మల్ నే ఎత్తితిన్ మీ కన్న మున్నెన్నో జన్మముల్ ఆ జన్మ రహస్యముల్ మీరు మరచితిరే కాని నే మిమ్ము వదలలేక జన్మ జన్మ పరంపరల నుండి జనకుడనై జ్ఞానోదయంబు కల్గించన్ మీ వెంట నుండి, ఈ పగిదిన్ చెపుచునుంటి పరుడవు కాదు, నే నీకు అన్యుడన్ కాను....!
147.	నీకు, నాకు జన్మజన్మాంతర బంధమ్ము ఉండినన్ జన్మ కర్మలంబడి వెనుకకు వెనుకకు మరలుచున్న నిను విజ్ఞానమునన్ ముందు ముందుకు నడిపింపక నీ నావకు సరంగునై బహువిధముల భంగపడితి....!
148.	పరమాత్మన్ నేను, నాదగు ఛాయారూపంబైన ఆత్మవు నీవు, నీ పాపపు నీడల జ్ఞాన కర్మల సంయోగము వలన ఆత్మ యోగము నందన్ పరమాత్మ నందంగల స్థితి కెదిగెదవే ! నా జన్మము మీ నరుల ప్రాకృత మంటిది గాదు ఈ సకల ప్రాణులకు ప్రభువునై విశ్వమున్ రచించెద యోగమాయ ద్వారా నా అవతారము ప్రకటించు కొందున్....!
149.	నా జన్మము మీ నరుల ప్రాకృత మంటిది గాదు ఈ సకల ప్రాణులకు ప్రభువునై విశ్వమున్ రచించెద యోగ మాయ ద్వారా నా అవతారము ప్రకటించుకొందున్....!
150.	నా జన్మకున్ కర్మలనంటవు నీ కంటిన కర్మన్ కరగదీయుటకే కమలాక్షుడ నైన నేను నీ వెంట పడితిన్!
151.	నిరాకారుడను, పరంజ్యోతిని ఏ తావున, ఏ వేళల, ఎక్కడెక్కడ, ఏ యుగంబుల నైనన్,

	అధర్మంబు వృద్ధి చెంద నన్ను నేనే సృష్టించు కొందు సాకార రూపంబులో....!
152.	సాదు పురుషుల, సుగుణ సంపన్నుల, బాల, వృద్ధుల, అనాధల, శరణాగతుల, శిష్టుల రక్షించుటకై అవతారము నెత్తుదును పాపులన్ నశింప జేయుటకై....!
153.	ధర్మము వర్థిల్లగ ధర్మ రూపు మీ మీ స్వధర్మముల్ సుశిక్తుల యుగయుగంబుల ధర్మముల్ రక్షించుట నా భాధ్యత సుమీ....!
154.	నాజన్మ కర్మముల్, బహు దివ్యముల్ నిర్మలంబులై లోకోత్తర ఉత్తమగతులకు దోహదకారులౌ నా ఈతత్త్వంబరసి మదిన్ నిలిపినచాలు తనువు తరించి మరుజన్మలేక లయించుదురు ధన్యజీవులై.!
155.	ననుగన, ఘనాఘన ఘనసుందర లీలగన ఘనసుందర, ఘనరూపుడు నైన అనురాగమూర్తిన్ గగన ఘన ఘనాంభోధిన్ విశ్వంబులు భువన భువనాంతరంబులు నా విశ్వరచనలుకన ఘనులై ఈ గగనాంతర వసుంధరన్ వెదకినన్ గానగలేరే నా ఘనలీలలు కాంతునన ఘనమైన కోరిక గగన కుసుమమై నిలిచె మీ నరుల్ ఏపాటి ఘనుల్, ఘనముగా చెప్పరే....!
156.	గత యుగంబుల నుండి నేటికి, ఈ నవయుగ కలియుగంబు వరకు ననుగన ఘనాఘనులుంటిరే, నూటిలోనో ఏపాటి సరివారలో? తమ రాగ, భయ, క్రోధముల్ నిశింప చేసికొని ఘనమూర్తులైరి అనన్య ప్రేమ భావంబుతో నను గన నాలో లయించిరే....!
157.	జ్ఞాన మార్గ, తపో మార్గముల ఘన శ్యామసుందరుని మార్గము ఎన్నుకొన ఆ సుందర ఘన రూపుని రూప మందిరే మరి జన్మల్ లేకన్....!
158.	ఘనమగు వేదాంతముల్ — ఘనాఘనముగ చెప్పితి మీరు ఏపాటి ఘనులో — నా కవగతమైతిరి ఏనాడో....!
159.	నాకు కొత్త కాదు ఇది నీకు కొత్తైన ఇది కొత్త పాత పద్ధతి సుమా జన్మలు మారునే గాని, అనాది జనక వాక్యంబుల్ మారంబోవు మారలేవు....!
160.	మరి కొన్ని జన్మ లెత్తినన్ కొత్త అవతారంబున పాత పద్ధతిలో కాచి వడపోసి తరతరంబుల ఎత్తిన మరి కొత్త జన్మలకు కరతలామలకములౌ గీతామృత పానముల్....!
161.	ఎవ్వరు ఏ విధముగా నన్ను భజింతురో అవ్విధముగా ఆ రూపంబున అనుగ్రహములు సంగ్రహముగా ఇత్తు నే నాటి కృష్ణ పరమాత్మన్, నేనే నాటి నీ సాయినాథుండ....!
162.	కర్మ ఫలములు కాంక్షించి ఇలవేల్పులను కొలిచెడి వారు నరులు ఆ కర్మలకు సిద్ది త్వరిత మార్గము లందగన్ జన్మలెత్తినన్ కర్మ ఫలంబులు అంటవు మాకు....!
163.	కామితములు అంటక యుంటిని కదా, నీ యెదుట కర్మల కాంక్షించు నీకు కర్మలు తప్పవు !

	తత్త్వము తెలిసికొని ఏ కర్ముడు కర్మలకు బంధితుడు కానేరడు మరు జన్మలకు కారణ జన్ముడు కాడు కలిగిన జ్ఞానంబుంటే....!
164.	ఇంతలు చెప్పిన నీకు సుంత విజ్ఞానము రాదని నాకు తెలుసు, తేలికగా చెప్పితి చెవి వొగ్గిదవేని
165.	పాపము ఎక్కువైన ఈ కలిని సాకారరూపుండనై పాపాగ్ని కీలలపడి పాపభయాందోళనల పడ్డ శిష్టులన్ రక్షింప పాపులన్ శిక్షింప నా ప్రేమామృత ధారల ప్రోదిచేసి, సాయిసాకరుండునై శ్రీమన్నారాయణుండనై, ఇలన్ సద్గురు రూపమెత్తితి సాయిపరమాత్ముడనై....!
166.	కోర్కెలు కోరిన మానవుడు సర్వ నాశనంబునకై మూలంబు అవునటంచు మూఢతలు తొలగించి, చూచిన మోదము నందగల పరమానంద మొంద మొదలు ఇదియే సుమా...!
167.	ఏనాడున్ తన కోరిక కోరక, తనంత తనకు సంప్రాప్తములైన వస్తువుల సంతృప్తిని చెందువారి తత్త్వం అందు, ఆ సదానందబ్రహ్మన్....!
168.	ఈర్ష్యా భావములు తొలగించు కొనగలచో వర్ధిల్లు అతడే ఈశుండై ఇలన్ ఎవ్వడు హర్ష, శోక, ద్వంద గుణములకున్ అతీతుడో అతడందు సిద్ధత్వమున్....!
169.	ఎవ్వరియందు ఆసక్తి నశించునో తనదగు దేహాభిమానమును, మమతలను త్యజించునో ఎవ్వని అంతరంగ మందు, పరమాత్మ జ్ఞానము స్థిరముగా నిలచునో అట్టి మానవుడున్ సర్వకర్మానుష్టంబు చేయుచున్నను కర్మల అంటక, సకల కర్మంబుల సంపూర్ణమౌను లీనుడై....!
170.	యజ్ఞంబున హవిస్సులుగా ధన, ధాన్య సంపూర్ణ సంపదలు అర్పణము చేతుమని కలియుగంబందున చెప్పంబోరు ఎవ్వరున్....!
171.	అహంకార, లోభ, మోహముల్ త్యజించి, జ్ఞానమున ఆత్మను రగిలించి అందినవి అర్పణలు చేసితివే ఆ అగ్ని కాహుతులుగా వేసిన - కర్మస్థితుడౌ యోగముపొందు స్థితినందుటయే కాక అందుదువు, అగుదువు నీవు పరమానంద బ్రహ్మవు....!
172.	యజ్ఞయాగములు చేయుట నీ తత్త్వము కాదు నీ తత్త్వము విదిలించి కొత్త తత్త్వము చెప్పకపోను తరచి చూచి రోగంబును బట్టి ధన్వంతరి ఏ ఔషధ మిచ్చునో...అట్లే, నే ఔషధ మిచ్చుచు.. నీ నాడిన్ పట్టి చెప్పెద తేలిక మార్గముల్....!
173.	తత్వముల్ కట్టగట్టి సతతము ఆ పరమేశు పాదముల తపో జప ధ్యానముల్ లేకయే నిరంతరము నిలిపితివేని.. నీ తనువు బ్రహ్మతత్వ మందుటయేగాక బ్రహ్మత్వము నీకిచ్చుట తేలికా....!

ॐ ॐ ॐ